

[Aksel Larsen.]

er den store mangel ved lovforslaget, som det er forelagt folketinget, og det er, at det ikke er ledsaget af nogen som helst beregninger, tabeller, forslag til skatteprocenter, oplysning om, hvad skatteudskrivningen kan tænkes at blive for de forskellige indkomstgrupper, hvordan byrdefordelingen bliver imellem de forskellige indkomstgrupper. I det kildeskatteforslag, folketinget behandlede eller ikke behandlede i fjor, var der dog sådanne beregninger; der var sådanne ledsagende tabeller. De er her ikke nu, og jeg savner en fornuftig forklaring på, hvorfor de ikke er her. Jeg ved ganske vist, at selvfølgelig kan man sige, at her drejer det sig jo om selve skattesystemet, og det skal laves først; og så går der et par år, før vi kan give os til at praktisere det, for det er en meget svær overgang, dette her — som ræven sagde, da de trak bælggen op over ørerne på den. Først derefter kan man altså give sig til at opstille skattetabellerne og regne alt det dér ud.

Ja men for at man kan tage stilling til, om vi overhovedet vil have dette system, må vi vide: hvad bliver dets praktiske virkninger? Hvor meget skal der betales i skat? Hvordan bliver skatteprocenterne? Hvem skal betale? Hvordan skal byrderne fordeles? Hvor meget skal — for at tage forskellige befolkningsgrupper — gårdejer Jensen og arbejdsmand Pedersen og grosserer Rasmussen betale i skat i fremtiden, når vi tager i betragtning, at deres indtægt nu er sådan og deres skat nu er sådan? Hvordan vil det eller kan det blive efter dette? Det kommer naturligvis til at påvirke vore synspunkter, og derfor må vi have oplysning om alt dette.

Så vidt jeg kan skønne foreløbig — men jeg kan skønne forkert — ser det ud til, at hvis man gik over til dette system og foretog en omregning af skatteprocenterne, tog i betragtning de lettelser, der ville blive for visse kategorier af skatteydere, så ville der blive en manko på et eller andet beløb, formodentlig af en størrelsesorden på omkring 1 milliard kr. De penge kan statskassen formodentlig ikke undvære, og man må jo så spørge: hvordan skal de skaffes? Jeg ved godt, hvordan de kan skaffes; de kan skaffes ved, at man effektiviserer skat-

teligningen, og ved, at man afskaffer nogle af de urimelige fradragsbestemmelser, jeg har talt om, så det er selvfølgelig ikke noget stort problem at løse, i hvert fald ikke verbalt — jeg håber også, det kan løses politisk; men alligevel skal det måske forstås sådan, at regeringen har den ikke udtalte plan, at den manko, som den nok ved ligger i dette her, skal dækkes ved, at vi indfører meromsen, altså ved, at vi flytter en del af skattens vægt fra direkte til indirekte skatter. Det kan i hvert fald ikke bidrage til at forøge vor sympati for regeringens planer, hvis de er sådan. Alle disse spørgsmål må altså undersøges, de må indgå i behandlingen, og den vil naturligvis indtil videre komme til at foregå i et udvalg.

Jeg ved ikke, hvor stort det udvalg skal være, men jeg har en mistanke om, at det ligervis som udvalget om meromsen skal være på 21 medlemmer. Og så må jeg have lov til at sige, at i fjor udvidede man jo meromsudvalget fra 17 til 21 medlemmer med den motivering, at arbejdsbyrden for medlemmerne var for stor, og den udvidelse blev så foretaget på den geniale måde, at alle andre partier undtagen vort parti fik et medlem mere i udvalget. Om det så var, fordi man mente, at det ikke gjorde så nøje arbejdsbyrden var for stor for os, eller om vort ene medlem bedre var i stand til at bære arbejdsbyrden, ved jeg ikke. Nu blev der igen nedsat et 21 mands udvalg om meromsen forleden, og det er jo aldeles strålende. Jeg tror, vi havde en snes møder i 21 mands udvalget, og jeg førte nøje bog over dem. I ét af disse møder, som var kortvarigt, deltog 21 medlemmer, ellers var maksimum 15, så det var ikke, fordi partierne i særlig grad havde brug for udvidelsen.

Jeg beskæftiger mig med dette for at sige, at for mig ser det ud, som om den store arbejdsbyrde i denne sæson kommer til at ligge i kildeskatteudvalget, og hvis man har planer om et 21 mands udvalg, vil jeg tillade mig at henstille til partierne, om de så ikke vil tænke på, at det jo godt kunne være, det ikke bare var de partier, hvis medlemmers stole delvis stod tomme i meromsudvalget, der havde brug for at få flere medlemmer ind i det; det kunne godt være, at det også gjaldt vort parti.

I forbindelse med behandlingen af alt